

27 Ѡговори Іѡаннѣ, и рече: не може человекъ да зема нищо, ако не мѣ е дадено ѡ некѣ то.

28 Вые сами свидѣтельствувате за мене, че рекохъ: не самъ азъ Христосъ, но зашчо самъ прѣтениъ предъ него.

29 Който има невѣста, женихъ е: а прѣательо жениховъ който стои та го слыша, радъвасе много заглажтъ жениховъ, таа прочее радостъ моа се испжани.

30 Той трѣдъва да растѣ, а азъ да се смалавамъ.

31 Онъи който иде ѡ горе, надъ сичките е ѡ горе: който е ѡ земла та, ѡ земла та е, и ѡ земла та говори: който иде ѡ некѣ то, надъ сичките те е ѡ горе.

32 И снова шото е видѣлъ и члъ, това свидѣтельствва: и свидѣтельство то мѣ никой не прѣима.

33 Който прѣиме негово то свидѣтельство, вѣрдува и звѣстнѡ зашчо е Бгъ истиненъ.

34 Зашчо то онъи когото е прѣтилъ Бгъ, Бжѣи те словеса говори: зашчо то Бгъ не мѣ дава духъ съ мѣра.

35 Оуъ любви Ѡна, и сичкото мѣ дадено ржѣте.

36 Който вѣрдува въ Ѡна, има живѣтъ вѣченъ: а който не вѣрдува въ Ѡна не ще да види живѣтъ, но гнѣвъ Бжѣи стои на него.

ГЛАВА Д.

КОГЯТО разумѣ прочее Исуса, зашчо чдха фарісеи те че Исуса по много оученицѡ прѣви и крещѣва, нежели Іѡаннѣ,

2 (яко и да не крещѣваше самси Исуса, но оученицѡ те мѣ),

3 Ѡстави Іудѣа, и ѡиде паки въ Галілеа.

4 И трѣдъваше да замине презъ Самаріа.

5 Дойдѣ прочее въ единъ градъ Самарійски, който се выкаше Сѣхаръ, близъ при селѣ то, което бѣше далъ Іаковъ Іосифу сынѣ своему.

6 И тамъ бѣше кднарѣ Іакововъ: а Исуса понѣже бѣше ѡморенъ ѡ пѣтътъ, сѣднѣ така (оутрѣдѣнъ) при кднарѣтъ, и бѣше като шѣстѡи чѣсъ (ѡ деньжтъ)

7 Дойдѣ прочее еднѣ женѣ ѡ Самаріа да си извади вода: и рече и Исуса, дай ми да пиѣмъ.

8 Зашчо то оученицѡ те мѣ бѣха ѡишли въ градътъ, да кдпатъ пѣстѣ.

9 И рече мѣ женѣ та Самарѣнка та, какъ ты, като си Евреинъ, искашъ да пиешъ ѡ мене, коато самъ женѣ Самарѣнка; зашчо то Евреѣ те не се прикоснѣватъ до Самарѣне те.

10 Ѡговори Исуса, и рече